

JUUNI

Jaan Kaplinski. "Valged ööliblikad". lk 16	3
Jaak Jõerüüt "Kõik luuletused". lk 201	4
Kunagi paberilehele ümberkirjutatud tundmatu luuletus	5

*

Tahes-tahtmata osaledes Jumala olematuses ja üksinduses
ununedes hetkeks kahe palvesõna vahele
seal igaveste aegade ja vanade pärnade taga kus pole piiri
tema imeliku äraoleku ja kohaloleku vahel
kus varjud pole veel sündinud ja valgus pole
jõudnud peegelduda
üllatuselt mis tabab sammujat valguse ja värvi rajajoonel
kes pole veel tagasi jõudnud hääbuvast olematusest
kuskil päris lähedal kuskil sellesama jõe kaldal

Kodumaa põõsaste vahel

arvutiekraanist väsinud silmad saavad
rahu kui vaatavad rohelisi põõsaid
aga muidu ei paku see paik
kergust ega ülevust olgu peale
ööd nii soojad kui tahes
õhus on nukrust ja
midagi rusub meeltele
tõmbab näonaha valvsaks

metsiku rebase metsiku luige
silmad vaatavad põõsast või merelt
jumala looming aga metsik
loodu mis looja on unustanud
elab iseenda endassetõmbunud elu
nagu need inimesed kes
tammuvad kruusastel teedel, aruta
peata, südameta,
tuulehoost toodud ja viidud

*

Jumal ei suuda
illma minuta elada

Õised selgushetked
on nagu tähed
pimedal ajal
annab nende järgi astuda

Kõigil asjadel mu ümber
on midagi öelda
kui nad vait jäävad
muutun rahutuks

Täht tõuseb
läbi pilvede teiste vahele
öö hoiab talle pimedust
aga pilved ei tea
mida nad tahavad